

ת"פ 72862/11/20 - מדינת ישראל נגד אברהם שקד

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 72862-11-20 מדינת ישראל נ' שקד
תיק חיצוני: 222668/2020

לפני	כב' סגנית הנשיא, השופטת נגה שמואלי מאייר
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	אברהם שקד
	ע"י ב"כ עו"ד יצחק פרץ

החלטה

לפניי בקשת המבקש להמציא לו את כתב האישום, הכרעת הדין וגזר הדין בעניינו של הנאשם בתיק זה.

רקע (עיקרי הדברים)

1. ביום 29.11.2020, הוגש כנגד הנאשם כתב אישום המייחס לו עבירות של **חבלה חמורה והיזק לרכוש במזיד** לפי סעיפים 333 ו-452 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
2. ביום 24.05.2021, נגזר דינו של הנאשם, תוך שבית המשפט קיבל את הסדר הטיעון שגובש בין הצדדים במסגרתו תוקן כתב האישום והצדדים עתרו להשית על הנאשם עונשים מוסכמים.
3. המבקש, שהינו נפגע העבירה, הגיש בקשה לבית המשפט ביום 12.07.2021, במסגרתה הוא עתר לקבל לידי את כתב האישום, הכרעת הדין וגזר הדין כנגד הנאשם בהליך שבכותרת.
4. המאשימה השאירה לשיקול דעת בית המשפט את סוגיית העברת החומרים המבוקשים לידי המבקש, ואילו ההגנה התנגדה לבקשה, תוך שנטען על ידה כי הנאשם חושש מכך שהמתלונן עלול לעשות שימוש לרעה בחומרים אלה על מנת לפגוע בשמו הטוב ובשם הטוב של עסקו.

דין והכרעה

5. נקודת המוצא לבחינת הבקשה הינה, כי זכותו של כל אדם לעיין בתיקי בית המשפט. זכות העיון נגזרת מעיקרון **פומביות הדין** הקבוע בסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה, התשמ"ד-1984, ובסעיף 68 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (וראו לעניין זה גם, רע"א 1026/14 **יששכר רובין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 16.03.2014) להלן: "**עניין רובין**"). זוהי גם מגמתו של סעיף 4 לתקנות בתי המשפט ובתי הדין לעבודה (עיון

עמוד 1

בתיקים), תשס"ג- 2003 (להלן: "התקנות"), הקובע כך:

- (א) כל אדם רשאי לבקש מבית המשפט לעיין בתיק בית משפט (להלן - בקשת עיון), ובלבד שהעיון בו אינו אסור על פי דין.
- (ב) בקשת עיון תוגש לשופט או רשם שהתיק נדון לפניו, ובאין אפשרות כאמור, לשופט או רשם שיקבע נשיא בית המשפט.
- (ד) בבואו לשקול בקשת עיון, ייתן בית המשפט את דעתו, בין השאר, לעניינו בתיק של המבקש, לעניינים של בעלי הדין ושל מי שעלול להיפגע כתוצאה מהעיון, וכן לסבירות הקצאת המשאבים הנדרשת לשם היענות לבקשה.
- (ו) החליט בית המשפט להתיר את העיון, רשאי הוא לקבוע בהחלטתו כל תנאי או הסדר הדרושים כדי לאזן בין הצורך בעיון לבין הפגיעה אשר עלולה להיגרם לבעלי הדין או לצד שלישי בשל העיון, לרבות השמטת פרטים, הגבלת מספר המעיינים ונקיטת אמצעים למניעת זיהוים של בעלי דין או אנשים אחרים; בית המשפט רשאי להגביל את היקף העיון ולהתנותו בתנאים, אם ראה כי הקצאת המשאבים הנדרשת מחייבת זאת.

6. בשלב הראשון לפי סעיף 4 לתקנות, נדרש בית המשפט לבדוק האם קיים **איסור שבדין** להמצאת המסמכים המבוקשים על ידי המבקש (וראו לעניין זה, רע"א 943/15 **אליין קליין נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ** (פורסם בנבו, 23.06.2015)). במידה ואין איסור על פי דין, נקבע בפסיקה כי ככלל יש לאפשר לעיין בתיקי בית המשפט, למעט במקרים שבהם יש סיבה המצדיקה למנוע זאת: "**בהיעדר הסבר קונקרטי באשר לפגיעה העלולה להיגרם כתוצאה מחשיפתם של מסמכים ספציפיים, יש לאפשר את העיון, שכן "מעקרון פומביות הדין וחופש המידע נובע שבהיעדר טעם מיוחד המונע זאת רשאי כל אדם לעיין בתיקי בית המשפט"** (ראו לעניין זה, בג"ץ 9474/00 **אליעזר גל נ' ראש-עיריית חיפה, עמרם מצנע**, נט(3) 714 (2004)). עוד יצוין, כי מבקש העיון אינו נדרש, כתנאי מוקדם לבקשתו לעיון, להצביע על זיקה או עניין אישי בתיק (**עניין רובין לעיל**).

7. הנה כי כן, זכות העיון אינה זכות אבסולוטית, ויש לאזנה אל מול זכויות ואינטרסים אחרים, כגון הפגיעה הפוטנציאלית בבעלי הדין בתיק, בצדדים שלישיים או באינטרס הציבורי, כמו גם שקילת סבירות הקצאת המשאבים הנדרשת לשם היענות לבקשה. בהמשך לכך, בית המשפט רשאי אף להתנות את העיון בתנאים, ולהורות על נקיטת אמצעים שיפחיתו את הפגיעה באינטרסים של בעלי הדין ושל צדדים שלישיים (**וראו עניין רובין לעיל**, וכן ראו, **עע"מ 3195/18 אורן יצחקיאן נ' המועצה המקומית שהם- רשות הרישוי לעסקים** (פורסם בנבו, 10.06.2019) להלן: "**עניין יצחקיאן**").

8. מכיוון שהכלל הינו המצאת המסמכים, הרי שעל המתנגד לעיון בהם רובץ הנטל לשכנע את בית המשפט בקיומו של **טעם ממשי**, המצדיק את שלילת העיון ואף לספק **הסבר קונקרטי ומפורט** באשר לפגיעה העלולה להיגרם לו כתוצאה מחשיפתם של המסמכים המבוקשים (**עניין יצחקיאן לעיל**).

9. מקום שבו נמצא כי ישנה פגיעה אפשרית שתגרם כתוצאה מחשיפת המסמכים, אזי, יש לערוך איזון בין הפגיעה האפשרית שתיגרם כתוצאה מהעיון, לבין זכות העיון המתבקשת בנסיבות העניין (ראו לעניין זה, רע"א 943/15 **אליין קליין נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ** (פורסם בנבו, 23.06.2015)).

10. **ומן התם אל הכא**, בכל הנוגע לבקשת המבקש לקבל לידיו את הכרעת הדין וגזר הדין, נראה כי קבלת הבקשה אינה סותרת כל דין, הצדדים לא טענו זאת, מה גם שהתיק התנהל **בדלתיים פתוחות**. כמו כן, עיון בהכרעת הדין וגזר הדין, הובילו אותי לכלל דעה כי לנאשם או לאינטרס הציבורי לא יגרם כל נזק מיוחד מחשיפתם. באותם הפרוטוקולים המבוקשים אין פגיעה חמורה ולא מידתית בפרטיותו של הנאשם או של אדם אחר (למען הסר ספק, שורות מצומצמות יושחרו על מנת שלא לפגוע בפרטיותו של הנאשם). כמו כן, סבורתי כי אין בחשיפת הכרעת הדין וגזר הדין באמצעות מזכירות בית המשפט, משום הקצאת משאבים לא סבירה. בנוסף לכך, יש לזכור כי בענייננו המבקש הינו נפגע העבירה, אשר לו זכויות קנויות רבות יותר מאשר לאדם אחר בכל הנוגע לעיון בתיק (וראו לעניין זה, חוק זכויות נפגעי עבירה, תשס"א-2001, וכן ראו, ע"פ 541/20 פלוני נ' **מדינת ישראל** (נבו 03.08.2020): "**איני רואה מניעה לכך שנפגע העבירה יהיה זכאי, בהעדר טעמים של חיסיון או פגיעה בפרטיות, לקבל גם את הכרעת הדין ואת גזר הדין, במלואם או בחלקם**").

11. כאמור, המאשימה לא התנגדה לבקשה זו, והשאירה את העניין לשיקול דעתו של בית המשפט, ואף הנאשם, מטעמיו שלו, לא הצביע על כל טעם ממשי, או סיפק הסבר קונקרטי ומפורט מדוע אין להמציא למבקש את החומרים המבוקשים, למעט הסבר לאקוני, לפיו, הלה חושש כי המתלונן עשוי לעשות שימוש בחומרים אלה על מנת לפגוע בשמו הטוב ובשם הטוב של עסקו, ללא שהוצגה לפני כל ראיה שאכן כך יעשה. הנה כי כן, הנאשם לא הצביע על פגיעה מיוחדת שתגרם לו מחשיפת החומרים, מלבד אותה פגיעה הכרוכה מעצם טיבו וטבעו של ההליך הפלילי, הגורמת מאליה לנאשם פגיעה בכל מישורי חייו כמו נזק לשמו הטוב, פגיעה במשפחתו ופגיעה בעבודתו ובמשלח ידו, תוך שאין בפגיעה זו כשלעצמה להוביל לדחיית הבקשה (ראו והשוו, בש"פ 197/12 עמי חדד נ' **מדינת ישראל** (נבו 16.02.2012)),

12. יוצא אפוא, כי לא מצאתי סיבה של ממש שלא להיעתר לבקשה, ומשכך, הריני מתירה למבקש לעיין באמצעות מזכירות בית משפט השלום בקריית גת בהכרעת הדין ובגזר הדין בעניינו של הנאשם שניתנו על ידי ביום 24.05.2021. עם זאת, נוכח פרטים אישיים הקשורים בנאשם, אשר לא מצאתי כי תהיה כל תועלת נראית לעין למבקש מחשיפתם, מצאתי לנכון להורות **למזכירות בית המשפט** להשחיר את שורות 13-22 לעמוד 3 לפרוטוקול הדיון מיום 24.05.2021, בטרם העברתם למבקש.

13. **בכל הנוגע לבקשת המבקש לעיין בכתב האישום**, הרי שסעיף 9 לחוק זכויות נפגעי עבירה, תשס"א-2001 קובע כדלקמן:

נפגע עבירה זכאי, לבקשתו או לבקשת בא כוחו, לעיין בכתב האישום נגד הנאשם או בהסדר לסגירת תיק כאמור בסימן א'1 בפרק ד' לחוק סדר הדין הפלילי, לפי העניין, ולקבל העתק ממנו, אלא אם כן התקיים אחד מאלה:

- (1) עיון כאמור בכתב האישום או בהסדר לסגירת תיק - אסור על פי דין;
- (2) סבר פרקליט המחוז או ראש יחידת התביעות במשטרה, לפי העניין, כי מטעמים מיוחדים שיירשמו אין להרשות את העיון או את קבלת ההעתק כאמור.

14. משכך, ברי, כי לנפגע העבירה זכות קנויה לעיין בכתב האישום, למעט בסייגים המנויים בחוק. בענייננו, עיון המבקש בכתב האישום לא אסור על פי דין, מה גם שהמאשימה לא התנגדה לבקשה. משכך, ומשלא התרשמתי כי העיון יפגע בזכויות הנאשם באופן לא מידתי, מצאתי, יש מקום להיעתר גם לבקשה זו (וראו לעניין זה, ת"פ (שלום נת') 25969-08-18 סרקעלם אלהין נשרהט נ' **מדינת ישראל** (נבו 24.10.2018); ת"פ (מחוזי חי') 25969-08-18 סרקעלם אלהין נשרהט נ' **מדינת ישראל** (נבו 24.10.2018)).

11642-12-12 תיור וסיר הגליל ה.ס. בע"מ נ' מדינת ישראל (נבו 21.11.2017).

15. סוף דבר, לא מצאתי מניעה בדין להתיר למבקש לעיין בכתב האישום המקורי; בכתב האישום המתוקן; וכן בהכרעת הדין וגזר הדין שניתנו בעניינו של הנאשם ביום 24.05.2021 (למעט החלקים המושחרים).

העתק ההחלטה יישלח לבאי כוח הצדדים ולמבקש.

ניתנה היום, כ"ב אב תשפ"א, 31 יולי 2021, בהעדר הצדדים.